

Видавничо-редакційна рада і редакційна колегія журналу
«Юридична наука», колектив ВНЗ «Національна академія управління»
вітає з Днем народження члена-кореспондента НАПрН України

ЛИТВАК ОЛЕГ МИХАЙЛОВИЧ

Народився 28 серпня 1949 року в с. Олещина Тлумацького р-ну Івано-Франківської обл. У 1974 р. закінчив Харківський юридичний інститут (нині — Національний університет «Юридична академія України імені Ярослава Мудрого»). З 1974 р. по 1998 р. працював у органах Прокуратури СРСР і Прокуратури України, де пройшов шлях від слідчого міської прокуратури до старшого слідчого з особливо важливих справ при Генеральному прокурорі СРСР та заступника начальника Головного управління з розслідування особливо важливих справ Генеральної прокуратури СРСР, від прокурора міста до першого заступника Генерального прокурора України та виконувача обов'язків Генерального прокурора України. З 1996 р. по 1998 р. — помічник Президента України з правових питань, голова Координаційного комітету по боротьбі з корупцією і організованою злочинністю, перший директор Національного бюро розслідувань (НБР). У 1998 р. обирався народним депутатом України III скликання, був заступником Голови Комітету з національної безпеки та оборони. З 2007 р. — радник Президента України з правових питань, з 2009 р. — в Адміністрації Президента України, керівник Головної служби з питань діяльності правоохоронних органів, одночасно — провідний науковий співробітник відділу проблем кримінального права, кримінології та судустрою Інституту держави і права ім. В. М. Корецького НАН України, завідувач кафедри теорії діяльності та управління в органах прокуратури Національної академії прокуратури України. З жовтня 2014 року - ректор Національної академії прокуратури України.

У 1997 р. захистив дисертацію на здобуття наукового ступеня кандидата юридичних наук на тему: «Злочинність в Україні: стан, тенденції, заходи протидії», у 2002 р. — дисертацію на здобуття наукового ступеня доктора юридич-

них наук на тему: «Державний контроль за злочинністю (кримінологічний аспект)». Науковий ступінь доктора юридичних наук присуджено у 2002 році. Вчене звання професора присвоєно у 2004 році. Був обраний членом-кореспондентом Академії правових наук України (нині — Національна академія правових наук України) у 2008 році. 09.2007—02.2008 — радник Президента України. 02.08.2008—2010 року — керівник Головної служби з питань діяльності правоохоронних органів Секретаріату Президента України при президентові В. Ющенку. З квітня по жовтень 2014 року — старший помічник Генерального прокурора з особливих доручень.

Напрями наукової діяльності — кримінальне право, кримінологія, кримінально-виконавче право, соціологія, кримінальна психологія, судоустрій та організація роботи правоохоронних органів. Опубліковано понад 100 наукових праць, серед яких ряд монографій, підручників, навчальних посібників: «Злочинність. Її причини та профілактика» (1997), «Прокурорський нагляд в Україні» (1998), «Функції прокурора України» (1999), «Державний вплив на злочинність» (2000), «Держава і злочинність» (2004), «Запобігання наркозлочинності неповнолітніх в Україні кримінально-правовими засобами» (2011), «Основи прокурорської діяльності» (у співавт., 2011), «Організація роботи органів прокуратури України з розгляду і вирішення звернень та особистого прийому громадян: навчальний посібник» (у співавт., 2011).

Звання та нагороди: Позаштатний радник Президента України (06.1999—01.2000); член Координаційної ради з питань судово-правової реформи при Президентові України (10.1997-07.2000). Професор права Міжнародного інституту лінгвістики і права. Член правління Української кримінологічної асоціації (з 1999 р.), заступник голови Союзу юристів України. Був членом СДПУ (О), Української партії «Єдність». Почесний працівник прокуратури (1996). Заслужений юрист України (10.1996). Заслужений діяч науки і техніки України (2009). Класний чин — державний радник юстиції України (10.1997). «Людина року — 1998» в номінації «Юрист року». Повний кавалер ордена «За заслуги»: Орден «За заслуги» III (04.1998), II (08.1999), I ступенів (06.2008). Отримав Подяку Генерального прокурора України до дня прокуратури України та святкування 20-річчя прокуратури України (2011). Державний службовець 1-го рангу.

Колектив ВНЗ «Національна академія управління», редакційна рада і редакційна колегія щиро вітає Олега Михайловича Литвака з Днем народження, бажають йому міцного здоров'я, щастя, творчого та фізичного довголіття і подальших успіхів у його багатогранній діяльності.

З глибокою повагою
Від імені колективу
«Національної
академії управління»
ректор С.А. ЄРОХІН

*Головний редактор
наукового фахового журналу
«Юридична наука»,
перший проректор,
доктор юридичних наук, професор*
В.К. Матвійчук

Видавничо-редакційна рада і редакційна колегія журналу
«Юридична наука», колектив ВНЗ «Національна академія управління»
вітає з Днем народження члена-кореспондента (академіка) НАПрН України

ПАНОВ МИКОЛА ІВАНОВИЧ

Народився 7 серпня 1940 року в с. Берека Первомайського р-ну Харківської обл. У 1966 р. закінчив Харківський юридичний інститут (нині — Національний університет «Юридична академія України імені Ярослава Мудрого»). У 1965—1970 рр. працював слідчим прокуратури Чугуївського р-ну Харківської обл. У 1972 р. закінчив аспірантуру Харківського юридичного інституту, в якому у подальшому пройшов трудовий шлях від асистента до професора. З 1974 р. по 1981 р. — заступник декана заочного факультету, з 1987 р. по 2007 р. — проректор з наукової роботи. З 2000 р. і досьогодні — завідувач кафедри кримінального права № 2.

У 1973 р. захистив дисертацію на здобуття наукового ступеня кандидата юридичних наук на тему: «Кримінальна відповідальність за заподіяння майнової шкоди шляхом обману чи зловживання довірою» (спеціальність 12.00.08), у 1976 р. присвоєно вчене звання доцента. У 1987 р. захистив дисертацію на здобуття наукового ступеня доктора юридичних наук на тему: «Основні проблеми способу вчинення злочину в радянському кримінальному праві» (спеціальність 12.00.08). Наукове звання професора присвоєно у 1989 році. У 1993 р. обраний членом-кореспондентом АПрН України (нині — Національна академія правових наук України), у 2000 р. — дійсним членом (академіком).

Основні напрями наукової діяльності — розроблення проблем вчення про злочин, законодавчої техніки кримінального права, відповідальності за окремі види злочину. Ряд праць присвячено проблемам теорії та філософії і соціології права. Опублікував понад 300 наукових праць, серед яких:

«Уголовная ответственность за причинение имущественного ущерба путем обмана или злоупотребления доверием» (1977), «Квалификация преступлений, совершаемых путем обмана» (1980), «Способ совершения преступления и уголовная ответственность» (1982), «Квалификация насильственных преступлений» (1985), «Квалификация преступлений, совершаемых путем обмана и злоупотребления доверием» (1987), «Понятійні апарати наук кримінального циклу: співвідношення і взаємозв'язок» (2000), «Настільна книга слідчого» (кер. авт. кол., 2003, 2007, 2008, 2010), «Методологічні засади дослідження проблем Особливої частини кримінального права» (2009) та ін. Співавтор підручників «Кримінальне право України: Загальна частина» (2001, 2004, 2007, 2010) та «Кримінальне право України: Особлива частина» (2001, 2004, 2007, 2010), «Конфліктологія» (2002), «Філософія права: Хрестоматія» (2002), «Соціологія права» (2003), «Філософія права» (2003), «Політологія» (2005), а також науково-практичних коментарів до Кримінального кодексу України (2002, 2004, 2006, 2008), «Злочини проти встановленого порядку несення військової служби (військові злочини): навчальний посібник» (у співавт., 2011), «Навчально-методичний посібник для самостійної роботи та практичних занять з навчальної дисципліни «Кримінальне право України (Загальна частина)» (у співавт., 2012), «Навчально-методичний посібник для самостійної роботи та практичних занять з навчальної дисципліни «Кримінальне право України» (Особлива частина)» (у співавт., 2012).

Брав участь у розробленні проекту Конституції України, ряду проектів постанов Пленуму Верховного Суду України, проектів законів, зокрема «Про прокуратуру», «Про міліцію», «Про нормативно-правові акти України», перебував у складі робочих груп Кабінету Міністрів України з розроблення проекту Кримінального кодексу України та ін. Був експертом (1992–1997) напрямів «Торгівля людьми» і «Комп'ютерна злочинність» у рамках науково-дослідницької програми в межах українсько-американської співпраці між Національним інститутом юстиції Департаменту юстиції США та АПРН України у сфері боротьби з організованою злочинністю та корупцією. У 1997–2000 рр. — заступник голови Експертної ради ВАК України з юридичних наук; з 1988 р. по 2007 р. — голова спеціалізованої вченої ради Національного університету «Юридична академія України імені Ярослава Мудрого» з присудження наукового ступеня доктора юридичних наук; з 1966 р. по 2007 р. — голова Експертної ради з юридичних наук Міністерства освіти і науки України; член консультативної ради Верховного Суду України, член редакційної колегії наукового фахового журналу «Юридична наука» та ін.

Заслужений діяч науки і техніки України (1995). Нагороджений орденom «За заслуги» III ступеня (2002), Почесною грамотою Президії Верховної Ради РРФСР (1990). Лауреат Державної премії України в галузі науки і техніки (2006), лауреат Премії імені Ярослава Мудрого (2002), старший радник юстиції, Почесний працівник Прокуратури (2005), Заслужений професор Національного університету «Юридична академія України імені Ярослава Мудрого», Почесний громадянин Первомайського р-ну Харківської обл. (2001) та

м. Первомайська (2004), нагороджений Грамотою Харківської обласної державної адміністрації (2012).

Колектив ВНЗ «Національна академія управління», редакційна рада і редакційна колегія щиро вітає Миколу Івановича Панова з Днем народження, бажають йому міцного здоров'я, щастя, творчого та фізичного довголіття і подальших успіхів у його багатогранній діяльності.

З глибокою повагою

*Від імені колективу
«Національної
академії управління»
ректор С.А. ЄРОХІН*

*Головний редактор
наукового фахового журналу
«Юридична наука»,
перший проректор,
доктор юридичних наук, професор
В.К. Матвійчук*

Видавничо-редакційна рада і редакційна колегія журналу
«Юридична наука», колектив ВНЗ «Національна академія управління»
вітає з Днем народження члена-кореспондента НАПрН України

СТРЕЛЬЦОВ ЄВГЕН ЛЬВОВИЧ

Народився 18 серпня 1949 року в м. Одеса. В 1973 р. закінчив юридичний факультет Одеського державного (зараз національного) університету імені І.І. Мечникова. За час роботи в Одеському національному університеті імені І.І. Мечникова працював на посадах старшого викладача, доцента, професора кафедри кримінального права, кримінального процесу і криміналістики, першим проректором юридичного інституту при університеті, а з 1998 р. працював проректором університету з навчальної роботи та завідувачем кафедри кримінального права, кримінального процесу та криміналістики. З червня 2013 року по цей час — вчений секретар Південного регіонального центру Національної академії правових наук України, професор кафедри міжнародного права та міжнародних відносин НУ «Одеська юридична академія».

У 1981 р. захистив дисертацію на здобуття наукового ступеня кандидата юридичних наук на тему: «Відповідальність за обман замовників за кримінальним правом». Звання доцента отримав у 1987 році. У 1992 р. захистив дисертацію на здобуття наукового ступеня доктора юридичних наук на тему: «Проблеми кримінальної відповідальності за злочини в сфері підприємництва». Вчене звання професора отримав у 1995 році. Дисертацію на здобуття наукового ступеня доктора теології «Релігія у світській державі: філософсько-правове дослідження» захистив у 2010 році. Обраний членом-кореспондентом Національної академії правових наук України у 2010 році. Член науково-методичної комісії з права Міністерства освіти і науки, член Експертної ради ВАК України, член міжнародної асоціації з кримінального права (Париж) та міжнародної асоціації кримінологів (Москва).

Напрями наукових досліджень — теорія і філософія права, теологія, методологія, міжнародне, зарубіжне, національне кримінальне право та кримінологія. Автор понад 200 наукових праць, у тому числі чотирьох монографій (трьох особистих та однієї колективної), більше 30 підручників, курсів лекцій та навчальних посібників. В останні роки надруковано такі праці: «Экономическая преступность в Украине» (1997), «Економічні злочини: теоретичний погляд. Монографія» (2001), «Уголовный кодекс Украины: научно-практический комментарий» (відп. ред.) (2005), «Уголовное право Украины. Общая и особенная части. Учебник» (відп. ред.) (2006), «Международное право XXI века. Монография» (у співавт., 2006), «Економічні злочини: внутрідержавні та міжнародні аспекти» (2007), «Кримінальне право України. Загальна частина. Підручник» (відп. ред.) (2009), «Кримінальне право України. Особлива частина. Підручник» (відп. ред.) (2009), «Кримінальний кодекс України. Науково-практичний коментар» (відп. ред.) (2010), «Гармоническое развитие систем — третий путь человечества» (у співавт., 2011), «Уголовное право Украины. Учебное пособие для подготовки к экзаменам» (у співавт., 2011), «Незаконне переправлення осіб через державний кордон України: склад злочину. Конспект лекцій» (у співавт., 2011), «Частноправовые отношения в условиях глобализации: проблемы теории и практики: коллективная монография» (у співавт., 2012), «Кримінальне право України. Навчальний посібник для підготовки до іспитів» (у співавт., 2012), «Уголовное право Украины: Общая и Особенная части. Учебное пособие» (у співавт., 2012).

Переможець американського Фулбрайтівського конкурсу (1998—1999), конкурсів Німецького офісу академічних обмінів — DAAD (2001) та Німецького наукового товариства імені Макса Планка (тричі: 1996, 2009, 2013). Неодноразово запрошувався для читання лекцій в університети Федеративної Республіки Німеччини, США, Канади, Угорщини. Має наукові праці та видання в зарубіжних наукових виданнях. Головний редактор наукового фахового журналу «Правова держава», член редакційної колегії наукового фахового журналу «Юридична наука», член Національної спілки журналістів України.

Заслужений діяч науки і техніки України (2002), нагороджений орденами «За заслуги» III, II ступенів (2007, 2009) та державними медалями. Відмінник освіти України (1997). Має Подяку Кабінету Міністрів України, низку відомчих, громадських та церковних нагород, а саме: за особистий внесок в розвиток богословської науки має церковні нагороди: орден Нестора Літописця 2 ступеня (2011), орден Святителя Димитрія (2013), медаль Святого Андрія Первозванного (2010).

Три строки був членом Експертної ради Вищої Атестаційної Комісії України (зараз департаменту атестації кадрів вищої кваліфікації МОН України), три строки членом експертної ради Державної акредитаційної комісії України.

Віце-президент Української кримінологічної асоціації (Харків); член Координаційного бюро з кримінального права Національної академії Правових наук України (Харків), член Української асоціації міжнародного права (Київ), член Міжнародної асоціації кримінального права (Париж), член Української

асоціації кримінального права (Харків), член Національної спілки журналістів України.

Колектив ВНЗ «Національна академія управління», редакційна рада і редакційна колегія щиро вітає Євгена Львовича Стрельцова з Днем народження, бажають йому міцного здоров'я, щастя, творчого та фізичного довголіття і подальших успіхів у його багатогранній діяльності.

З глибокою повагою

*Від імені колективу
«Національної
академії управління»
ректор С.А. ЄРОХІН*

*Головний редактор
наукового фахового журналу
«Юридична наука»,
перший проректор,
доктор юридичних наук, професор
В.К. Матвійчук*